

По А. Беляевъ

Пленници на огъня

(Изъ борбите за завладяване на Северния полюсъ)

Инженеръ Симаковъ бѣ изнамѣрилъ особенъ видъ танкъ, предназначенъ главно за изсичане на по-голѣми пространства гори и храсти. Съ своя ножъ този танкъ прерѣза дърветата бѣрзо и лесно, както коса тревата, и поради това бѣ нареченъ *горокосъ*.

Горокосътъ е тѣй направенъ, че може да пѫтува и по най-неравни мѣстности, защото мѣжно излиза отъ равновесие. Той твърде много прилича на корабъ и се движи на колелета, карани отъ силни мотори. Нарекоха го още и *сухопутенъ корабъ*. Изобретателъ Симаковъ бѣше самъ и капитанъ на този корабъ-танкъ.

Презъ една извѣнредно голѣма гора трѣбаше да се прокара желѣзопътна линия. Необходимо бѣ да се изсѣче гората по проектириания путь на повече отъ 250 километра надлѣжъ. Съ тази работа бѣ натоваренъ Симаковъ.

Отъ два дни горокосътъ вършеше своята работа въ гората. Къмъ него бѣ привързанъ съ дебело зелено влаже особенъ балонъ, нареченъ „Змей“. Той бѣ направенъ отъ инженеръ Бугаевъ, който сега сѫщо се намираше на горокосса. Отъ коша, прикаченъ къмъ „Змея“ и издигнатъ високо надъ гората, пилотътъ и единъ електротехникъ наблюдаваха работата на горокоса и даваха насока на неговото движение.

Бѣ часъ на следобѣдна почивка.

На кувертата весело разговаряха Симаковъ, Бугаевъ, кормчията Тома и единъ негъръ, по име Джимъ — постояненъ спѣтникъ и помощникъ на Бугаева. Негъ-